

Helgi Sallo uuest raamatust: kui see ilmub, siis mina emigreerun

Näitleja ja laulja Helgi Sallo, kellel ilmus tänavu uus raamat, ütles "Vikerhommikus", et kui raamatuideega tema juurde tuldi, siis ta mõtles, et tema enam viiendat raamatut üle ei ela ja emigreerub. Nii küll õnneks ei läinud ja näitleja räägib oma näitejuhi tööst [Estonia teatrist](#), mille palgal on ta järgmiseks aastaks olnud 60 aastat.

Sallol käivad parajasti proovid ja ettevalmistus esietenduseks, aga õnneks peab pühi ka lavastusbrigaad, nii et pühade ajal saab puhata. "Kuna ma enam ei laula, siis mul pühade ajal kontserte ei ole. Aga vene ajal oli ikka päris kurb, sest just nimelt jõululaupäevaks pandi tihtipeale operett, sest oli teada, et saal tuleb täis," nentis Sallo "Vikerhommikule".

Tänavu ilmus Sallost ka uus raamat, mis vaatleb näitleja mitmesuguseid rolle. "Ma ütlesin Sirje Endrile, kui ta mulle selle ettepaneku tegi, et kui see ilmub, siis mina igatahes emigreerun. Mina seda enam üle ei ela, et tuleb juba viies raamat. Hästi, raamatust "Helgib ja heliseb" oli kaks varianti /.../, aga tõesti ma ei jõua ära imestada, et mida on veel minust kirjutada. Olen nii palju rääkinud endast. Olen ka luisanud, nii et ega ma ei mäleta täpselt, mida ma olen rääkinud," ütles Sallo.

Raamatu lõpust leiab ülevaate ka kõikidest Sallo rollidest, kust ilmneb, et Sallo on koostööd teinud 13 [teatriga](#). Kuid ühega neist on suhe olnud eriti pikk. "Järgmise aasta 14. detsembril saab mul 60 aastat Estonia palgal. /.../ Kahe otsaga asi. Mõttled, et oled juba muinsus ja keegi ei julge sinuga lepingut lõpetada. Teisest küljest olen üüratult tänulik sellele [teatrile](#) ja erinevatele juhtkondadele, et nad ikka on leidnud võimaluse lasta mul toimetada siin majas ja et mul on majas kolleege, kes vajavad mind enda kõrvale, usaldavad mu silma ja kõrva ja isegi helistavad mulle, et Helgi, kas me saaks proovi teha. Need on mu õnnepäevad," tõdes Sallo.

Pika karjääri jooksul on Sallole tehtud ettepanekuid ka pedagoogi tööd teha, aga seda pole näitleja vastu julgenud võtta. "Ma mäletan, kui ma läksin ise muusikakooli katsetele ja

menu.err.ee

Estonia teater
Vana Baskini Teater
Teater

mulle öeldi, et viisi peab, aga materjali pole. Nüüd ma olen ise ka mõelnud, et äkki ma ka ei näe või ei kuule ära noores inimeses, kas temas on aimest või mitte. Sellepärast ma pole julgenud, et see on hull vastutus," selgitas Sallo.

Näitejuhi töös tunneb Sallo proovides vahel kiusatust anda uutele lavastajatele seda nõu, mida ise oma lavastajatelt samu etendusi lavastades sai. "Nii palju olen ikkagi õppinud ennast valitsema, et kuulan hästi lahtiste kõrvadega, mida lavastaja räägib ja proovin aru saada, miks ta midagi räägib. /.../ Ja siis hakkad mõtlema, kuidas selleni jõuda. Kui mul on mingi hea omadus, siis aastatega on tulnud, et olen õppinud mitte ainult kuulama vaid ka kuulma," tõdes Sallo.

Kuigi lemmikroll on Sallo sõnul üldiselt see, mida oled viimasena mänginud, siis rollid, kus Sallo on jõudnud järgmisele tasandile, on jäänud näitlejaga pikemaks ajaks. "Mu esimene ooper oli Mozarti "Don Giovanni". See oli mulle tohutu üllatus, et mulle pakuti ooperirolli. Ma ei ole ju kunagi konservatooriumis ega muusikakoolis õppinud. Olen diletant, aga mul oli väga hea juhendaja. /.../ Pärast tuli Neeme Järvi ütlustest välja, et olevat õnnestunud isegi," muheles Sallo.

"Siis tuli Endrik Kerge võttis mind "Savoy balli" esimest naist mängima. Sinnamaani olin ma ikka selline poiss-tüdruk, selline särtsakas, ütleme subrett ja äkki tõsteti mind järgmisele levelile. Siis küll ei võetud vastu. Küll oli tegu sellega," meenutas Sallo ja lisas, et alles järgmiste rollidega tõdeti, et Sallo võib ka esimesi naisi mängida.

Sallo kuuleb muusikat ka sõnalavastustes, mida vaatab või milles osaleb. "Ma olen natuke kiiksuga, et kui istun ja vaatan sõnalavastusi, siis kuulen seal ikka muusikat. Mul on vedanud, et Vana Baskini teatri lavastaja Eero Spriit, kes on mulle pakkunud rolle, mis on head väljakutset pakkunud ja kui ma neid loen, siis ma ei tea miks, aga kuulen kogu aeg kus on pausikoht, kus ma pean kiirendama, nüüd tuleb peateema. Minu jaoks on kõik muusika," selgitas Sallo.

Üleminek lauluga rollidelt sõnalavastustele läks Sallo jaoks väga valutult. "Mingit ahastust või piina ma pole tundnud. Kogu aeg kummitas kuklas, et ära maga õiget hetke maha ja ära jää lavale vegeteerima. Ma ei tea, kuidas see nii küpses, et kui tuli lavale

"Hallo, Dolly", siis käis klõks, nüüd on see hetk. /.../ Ma ei jäänud koju istuma. Mul oli tööd teatris edasi ja siis hakkasid juba need sõnalavastused tulema," selgitas Sallo ning lisas ka, et seni pole soovi uuesti laulma hakata tekkinud.

Toimetaja:

Neit-Eerik Nestor

Allikas:

"Vikerhommik", intervjueris Liis Seljamaa